

Deel 3: Steile opgang (1998-2004)

Heren: in 6 seizoenen van 2e landelijke naar eredivisie

De degradatie naar 2e landelijke was dan misschien wel ingecalculeerd, maar de ambitie stopte niet. Nieuwe – en nog steeds zetelende – voorzitter René Werkx wilde van Bocholt mee een succesverhaal maken. Er werd een nieuwe trainer aangetrokken, Tinus Hulsbosch, die bij Neerpelt al aan de slag was geweest. In zijn spoor kwamen Spooren, Rademaekers en Philip Lenders, niet de minste spelers. Ook doelman Johan Claes maakte de overstap.

Zo begon het **seizoen 1998-1999**, dat opnieuw een nagelbijter werd. Uiteindelijk verzekerde Bocholt zich pas op de laatste speeldag van de titel en de promotie naar 1^e landelijke, samen met vice-kampioen Kiewit, waarmee ware veldslagen werden uitgevochten. Dat haalde zijn gram in de Beker van Limburg, waarin het Bocholt versloeg.

Herenploeg 1998-1999

Ditmaal geen risico meer in 1e landelijke en de kern werd aangevuld met Vandekerkhof, Kuipers en keeper Lenskens. In een reeks met 14(!) ploegen werd er resoluut voor de titel gegaan, de enige plek die recht gaf op promotie. Het **seizoen 1999-2000** was er opnieuw één met veel spanning. Bocholt kreeg af te rekenen met zware tegenstand van Melveren, Buggenhout en vooral 't Vuil Ploegske, dat net als Bocholt bestond uit veel ex-spelers uit 1e nationale, maar dan van Initia Hasselt. Het seizoen liep niet over rozen en coach Hulsbosch werd vervangen door speler-trainer Philippe Spooren. Twee speeldagen voor het einde van de competitie pakte Bocholt toch de titel en de promotie naar 2^e nationale, de toenmalige 3^e klasse (de 1^e nationale werd immers nog voorgedaan door een eredivisie). Bocholt was het feesten nog niet verleerd en vierde dus opnieuw in stijl. Enkele weken later was Bocholt opnieuw aan het feest met de overwinning in de Beker van Limburg.

*Links: trainerszoon Serge Spooren op de spelerstram eind seizoen '99-'00
Rechts: met titel én beker moest men in 2000 wel een kampioenenfeest organiseren*

Veel wordt trouwens nog steeds verteld over de sfeer tijdens deze wedstrijden van Bocholt, zowel thuis als op verplaatsing.

Op de bus naar alle mogelijke uithoeken van het land – Roeselare, Aalst, Buggenhout – was vaak geen plaatsje meer vrij. De talrijke Reserven en jeugdspelers zich lieten zich samen met een hardnekkige supporterskern overal vocaal gelden, zodat de tegenstand ook op die manier mee verslagen werd.

In het **seizoen 2000-2001** werden Michiels, Sniekers en – niet onbelangrijk voor de Jeugd van onze club – Korneel Douven, aan de kern toegevoegd. De Heren wisten zich te plaatsen voor de play-offs, maar botsten op Uilenspiegel en uiteindelijk werd de 3e plek behaald. Het **seizoen 2001-2002** was bijna een kopie, maar nu strandde Bocholt op de 5e plek, nadat Valère Colla het trouwens halverwege had overgenomen van Philippe Spooren.

Het **seizoen 2002-2003** belooft in eerste instantie ook moeilijk te worden. Van Den Broeck en Deckers vervoegden de spelerskern, maar de resultaten onder nieuwe trainer Cor Borghmans bleven uit. Deze werd dan ook vervangen door Dominiek Brinkmans en die kreeg de trein weer op de sporen. Bocholt stond in de play-offs met 4 ploegen en moest bij de eerste twee eindigen. Uiteindelijk werden Montegnée en Raeren – waar onder politiebewaking werd gespeeld omdat het er al eens onzacht aan toeging – aan de kant gezet, maar moest Bocholt opnieuw Uilenspiegel voor laten gaan. Opnieuw geen titel, maar geen nood: wel de promotie naar 1e nationale! Feest!

Feest met de ploeg in Raeren: promotie naar 1e nationale

In 1^e nationale wilde men in het **seizoen 2003-2004** vooral overleven. Schutter Valkenburg en keeper Loenders kwamen over en samen met de oude groep – waaruit door de jaren heen natuurlijk al heel wat volk ook vertrokken was richting het ambitieuze Achel of elders – wilde men vooral overleven. Zwaar onder de mogelijkheden van de groep, want na een strijd met Villers en Atomix moest Bocholt nog één puntje puren uit twee wedstrijden voor de titel. De eerste kans was tijdens de verplaatsing naar Waasmunster. En het punt werd in een kolkende sporthal op het nippertje behaald, met een kolossale uitbarsting van vreugde (en confetti) tot gevolg. De busreis die volgde kende zijn gelijke niet, en de intocht in Bocholt – met spelers op het dak van de rijdende bus – een memorabel moment. Bocholt naar EREDIVISIE!

In zes jaren tijd werd de overstap gemaakt van tweede landelijke naar eredivisie. Het valt op dat er daarvoor veel transfers moesten gebeuren, maar de toen 17 jaar jonge club kon niet anders. Vele van de genoemde spelers waren trouwens geen eendagsvliegen, maar bleven vele jaren

hangen en werden echte clubmensen. Bocholt trok trouwens niet zomaar wie aan; de beroemde sfeer en mentaliteit in onze club – gedragen door de successen – was voor spelers vaak een extra argument om zich bij Bocholt aan te sluiten. Iets wat ook anno 2012 nog steeds het geval is!

Promotie naar Eredivisie door de uitzinnige ploeg

Vreugdetuferelen bij promotie naar het hoogste niveau

De ploeg die de eerste keer promoveerde naar het hoogste niveau

Dames: met de jojo van 'provinciaal' naar nationaal

In het **seizoen 1998-1999** speelden onze Dames in 2e landelijke A, wat zo goed als overeenkomt met een provinciale reeks. Trainer Ryszard Wilanowski had een kern met allemaal speelsters uit eigen opleiding en die speelden de pannen van het dak, met een 2e plaats (achter Overpelt) én een promotie naar 1e landelijke/3e nationale.

Rangschikking 2°Landelijke Dames A VHV							
1. DHC OVERPELT	17	16	1	0	326	192	33
2. ACH. BOCHOLT	17	12	2	3	245	167	26
3. HC STEHABO	17	9	0	8	231	226	18
4. IN. HASSELT 2	17	8	0	9	303	256	16
5. HV PEER	17	8	0	9	260	267	16
6. AR. PR. HECHTEL 2	17	8	0	9	226	256	16
7. HC OPGLABBEK	17	7	2	8	256	259	16
8. KBC MEEUWEN 2	17	7	1	9	198	222	15
9. SP. NEERPELT 2	17	2	0	15	177	295	4
10. ZICHEM-AARSCHOT	9	1	0	8	78	160	2

De Dames van Bocholt afgetekend vice-kampioen in 1999

In het volgende **seizoen 1999-2000** werd echter niet zoveel succes geboekt en gingen onze Dames terug een reeks lager, maar ze hadden intussen wel een tweede ploeg opgericht.

Het duurde slechts 1 jaar, vooraleer onze Dames, nu getraind door Patrick Coppens, in het **seizoen 2000-2001** opnieuw kampioen werden en op de koop toe de Beker van Limburg binnenhaalden, nog steeds met voornamelijk Bocholter volk, aangevuld met Jane Schlijper en Chris Baselet!

HbvL: Dames pakken in 2001 de dubbel: titel en Beker van Limburg

Maar in de **seizoenen 2001-2002 en 2002-2003** deden onze Dames dezelfde jojo-beweging. De tweede ploeg bleef alvast bestaan en was een ideale kweekvijver voor veel opkomend talent. Maar toch, terug naar de nationale reeksen.

De Dames bij hun laatste nieuwe promotie naar 1^e landelijke

In het **seizoen 2003-2004** kwam de grote doorbraak. De komst van Smits en van de Ven, de terugkeer van Kuppens en de inbreng van 2 jeugdtalenten, Annelies Verstraeten en Sofie Geutjens, kwamen niet ongelegen voor coach Erwin Alders. Soms tot hun eigen grote verbazing, draaiden de Dames vlot mee aan kop van de rangschikking en gaven grote favorieten Turnhout en Eeklo het nakijken. In de derby tegen Overpelt sleepten onze Dames de titel in de wacht en ook de promotie naar 1^e nationale (2^e klasse)! Met 12 spelers uit Bocholt een ander hoogtepunt uit de clubgeschiedenis, en de Dames bouwden – in clubtraditie – een stevig titelfeestje!

De Damesploeg die in 2004 naar 1e nationale promoveerde

Jeugd zaait kiemen voor toekomstige successen

De Bocholter Jeugd bestond in 1996 nog uit vier ploegen. In het **seizoen 1998-1999** waren er dit al vijf, aangezien de Welpen ook de club waren komen vervoegen. Daarnaast was er nog één meisjesploeg, de Kadetten, en alle jeugdreksen bij de jongens (waar ook de jongere meisjes meespeelden): Kadetten, Miniemen en Pupillen. Die laatste werden getraind

door niemand minder dan toenmalig Neerpelt-icoon Bart Lenders. Die had redelijk wat kwaliteit in de ploeg, en een goed trainersoog, zodat de Pupillen eerste eindigden in hun reeks: de eerste jeugdkampioenen!

De Jeugd wist in 1999 intussen ook al hoe je titels moest vieren

Ondanks de sterke groei bij de Jeugd – ook aangetrokken door de sportieve successen van de Heren – was er in het **seizoen 2000-2001** een beetje bloedarmoede bij de Jeugd. Els Bloemen leverde gelukkig al jaren goed werk bij de Welpen, zodat Pupillen en Miniemen jongens bij Bart en Philip Lenders met voldoende spelers waren om in competitie te gaan. Maar de laatste meisjesploeg (Kadetten) werd geabsorbeerd door de Beloftenploeg Dames en aangezien zij ook altijd een grote leverancier waren voor Kadetten jongens, zaten deze laatsten met een probleem. De stap naar de Beloften was voor sommigen nu eenmaal te groot.

De oplossing werd gevonden in het oprichten van een Provinciale ploeg met Miel Peeters aan het hoofd, die met allemaal jonkies van 16 jaar in een reeks vol oudere, ervaren

spelers terecht kwam. Ze verloren match na match, maar vierden hun enige overwinning van het seizoen, tegen Tessenderlo, alsof ze een titel wonnen. In deze ploeg zat trouwens de kiem van de latere Ligaploeg en velen onder hen groeiden later ook door naar de eerste Herenploeg, doordat ze in dit seizoen op de meest vervelende manier de klappen van de zweep leerden. De provinciale ploeg bestaat nog steeds, als 3^e Herenploeg, de Regio.

In het seizoen **2001-2002** deden de Heren met Korneel Douven niet alleen een transfer voor de ploeg, maar ook voor de Jeugd en dus toekomst van de club. Korneel nam de jongens van Provinciaal en Beloften onder zijn hoede en leverde huizenhoge inspanningen om het spel een niveau hoger te tillen, waar later nog vruchten van werden geplukt. Hij nam er ook de Miniemen bij; Bart Lenders bleef op post bij de Pupillen en Miek Raymaekers nam over bij de kleinsten, de Welpen. Ook het seizoen erna bleef dit zo.

Korneel Douven en de Beloften van 2001-2002

In **2003-2004** deed de club een nieuwe belangrijke transfer voor de jeugd, waar we in 2012 nog steeds resultaat uit halen. IJs De Win, nog aan de slag bij 1 nationaler Neerpelt, nam over van Bart bij de Pupillen en traint die nog steeds! Korneel bleef aan bij Miniemen en Kadetten en haalde met die laatsten – de generatie die in '99 kampioen bij de Pupillen was geworden – de Vlaamse eindronde. Twee jaren later deed dezelfde groep dat nog eens over bij de Junioren.

De ledenaantallen volgden deze steile groei. Het ledenaantal van 1995 – 88 personen – steeg in 10 seizoenen tijd naar 140! En het plafond was nog steeds niet bereikt! Ook de sfeer zat nog opperbest, tijdens en na de wedstrijden, op de jaarlijkse kerstfeestjes, Beach Party, etc.

De groei van de club was ook te zien aan de lengte van de kalendertjes:
 1 trap 1991-1992, 2 trap 1993-1994, 3 trap 1998-1999, 4 trap 2007-2008.
 Rechts in de hoogte de kalender van 2012-2013